

vedkomme Slesvig uden at vedkomme Holsteen; thi Placaten af 27de Marts 1844 er blot givet for Danmark, men der er tilsvarende falles Patent for Slesvig og Holsteen, hvilket dog ikke er berørt og kunde ikke blive berørt her. Der kan naturligvis under ingen Omstændigheder fra Hertugdømmernes Side være nogen Klage over, at den og anvendes til Fordeel for dem — forsaavidt man faaer Disposition over samme —; thi det er Begunstigelse for de Enkelte, og Tabet bliver for hele Statskassen, idemindste som Forholdene hidtil stille sig. Men det er desuagtet uvist, hvorledes Forholdet maa betragtes, med Hensyn til Hertugdømmerne, naar vi igjen komme i Disposition derover. Dog vil Billigheden vist tale for, at Begunstigelserne ogsaa ansees for at være fornyede for deres Vedkommende. Det er paa Grund af det Foransførte, at jeg stemmer for Lovudkastet.

**Kirck:** Ja, dersom Handelsstanden virkeligt længere behøvede disse Begunstigelser, som der ønskes dem fremdeles tilstaaede, saa skulde jeg vistnok være den Sidste, der skulde forlange eller ønske, at dette Lovudkast kom under ny Behandling i October; men jeg anseer det for afgjort vist, at Handelsstanden nu maa have sat sig i saadanne Forbindelser i de oversøiske Havne, at det for Tiden vil være aldeles overflødigt, længer at begunstige den paa den Maade. Allerede i 1842, da denne Sag var for i Stænderne, blev der i den Petition, der indkom, ikke nævnt Begunstigelser for St. Croix Sukkeret; men man holdt sig deri udelukkende til fremmede Sukkere. Den Comitee, som afgav Betænkningen, havde imidlertid indført i denne, at denne Begunstigelse ogsaa skulde udstrækkes til Sukkere fra St. Croix. Uagtet man vel var vidende om, at disse begunstigedes paa anden Maade med Hensyn til Indførselstolden, som udgjør omtrent 1 Rbd. mindre paa 100 Rbd., uagtet man vidste, at der ingen Dresfundsstold svarede af disse Sukkere, saa kom det dog ind i Comiteebetænkningen, og det blev, dog kun med en meget ringe Majoritet, antaget, at Stænderne skulde indgaae med en Petition i Anledning af disse Begunstigelser, der omhandlede. I denne Forsamling reiste Hædersmanden, Statsraad

Hvidt, sig, uagtet han var Medlem af Grossererersocietetscomiteen, som havde afgivet Petitionen, og talte imod disse Begunstigelser. Han anførte mange og vægtige Grunde for, at vi vel maatte vogte os for, efterat Erfaringen havde lært os, at enhver Handel, der ved kunstige Midler blev tilveiebragt, snart maatte bukke under, at opfordre Staten til at gaae ind paa at yde disse Begunstigelser. Han sagde nemlig, at, kan en Handel ikke bestaae ved sig selv, saa bør den falde, og han havde vistnok megen Ret heri. Jeg troer heller ikke, at man kan sige, at Handelsstanden her behøver at være nogen Frygt for, at den allerede nu etablerede Handel med de oversøiske Havne vilde falde bort, selv om de Begunstigelser, som nu tilstaaes, ophørte; thi jeg troer, at de Omkostninger, — det er nemlig navnlig Hamborg, man har havt for Die, det er navnlig Hamborgs Handel herpaa, man har villet løsrive sig fra, og det er i og for sig meget ønskeligt, at Handelsstanden i Kjøbenhavn vil gjøre sit Øverste for at blive uafhængig af Hamborgs Mellemhandel, — jeg troer, at de Omkostninger, som falde paa de forskellige Varearter, der over Hamborg transporteres paa Jernbanen til Kiel og derfra hertil, at disse Omkostninger ere i den Grad høie, at det Equivalent, man har i de 25 pCt. Remission, rigeligt kan siges at være mindre end samtlige Omkostninger fra Hamborg. Naar dette er Tilfældet og Landet behøver de forskellige Varearter, som komme fra oversøiske Steder, saa kan jeg ikke indsee, at Handelsforholdene derved enten vilde lide eller aldeles ophøre at være som de nu ere. Min ærede Nabo tilhvire (H. P. Hansen) yttrede i Lovdags, saavidt jeg erindrer, at mange Handlende i oversøiske Havne vilde være raadvilde, om de for Fremtiden kunde gjøre Consignationer til Danmark, fordi de ikke vidste, hvorlænge de vare sikrede den Begunstigelse, som de nu have. Men jeg troer ikke, at de Consignationer, som komme fra oversøiske Havne, ere af stor Betydning. Jeg troer ikke, at saadanne Consignationer have nogen videre Udstrækning her, saa at jeg troer, at vi ved egne Midler og Driftighed og Virksomhed fra Handelsstandens